

31997R0338

1997 3 3

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 61/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 338/97
1996 m. gruodžio 9 d.
dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 130s straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi Sutarties 189c straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

(1) kadangi nuo 1984 m. sausio 1 d. Reglamentu (EEB) Nr. 3626/82 ⁽⁴⁾ Bendrijoje taikoma Nykstančių laukinių faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija; kadangi Konvencijos tikslas – apsaugoti nykstančias faunos ir floros rūšis kontroliuojant tarptautinę prekybą tų rūšių egzemplioriais;

(2) kadangi, siekiant geriau apsaugoti tas laukinės faunos ir floros rūšis, kurioms gresia arba gali grėsti pavojus, Reglamentą (EEB) Nr. 3626/82 turi pakeisti reglamentas,

kuriame būtų atsižvelgta į mokslo žinias, įgytas nuo jo priėmimo dienos, ir į dabartinę prekybos struktūrą; be to, kadangi kontrolės prie Bendrijos vidaus sienų panaikiniamas sukūrus bendrąją rinką suponuoja būtinybę patvirtinti griežtesnes prekybos kontrolės prie Bendrijos išorinių sienų priemones ir tikrinti dokumentus bei prekes pasienio muitinėje, per kurią jos yra įvežamos;

(3) kadangi šio reglamento nuostatos neprieštarauja jokioms griežtesnėms priemonėms, kurių gali imtis arba kurias gali tebetaikyti valstybės narės, laikydamosi Sutarties reikalavimų, ypač susijusių su šiame reglamente nurodytų rūšių egzempliorių laikymu;

(4) kadangi būtina nustatyti objektyvius laukinės faunos ir floros rūšių įtraukimo į šio reglamento priedus kriterijus;

(5) kadangi, norint įgyvendinti šį reglamentą, būtina taikyti bendrus reikalavimus dėl dokumentų, susijusių su šiame reglamente nurodytų rūšių egzempliorių įvežimu į Bendriją ir eksportu arba reeksportu iš jos, išdavimo, naudojimo ir pateikimo; kadangi būtina nustatyti konkrečias nuostatas dėl egzempliorių tranzitinio vežimo Bendrijos teritorija;

⁽¹⁾ OL C 26, 1992 2 3, p. 1 ir

OL C 131, 1994 5 12, p. 1.

⁽²⁾ OL C 223, 1992 8 31, p. 19.

⁽³⁾ Europos Parlamento 1995 m. gruodžio 15 d. nuomonė (OL C 17, 1996 1 22, p. 430). 1996 m. vasario 26 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 196, 1996 7 6, p. 58) ir 1996 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 320, 1996 10 28).

⁽⁴⁾ OL L 384, 1982 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 558/95 (OL L 57, 1995 3 15, p. 1).

(6) kadangi paskirties valstybės narės valdymo institucija, padedama tos valstybės narės mokslo institucijos, ir, jeigu reikia, atsižvelgdama į kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės

- nuomonę, turi priimti sprendimą dėl prašymų įvežti egzempliorius į Bendriją;
- (7) kadangi, siekiant sumažinti pažeidimų riziką, nuostatas dėl reeksportavimo būtina papildyti konsultavimo tvarka;
- (8) kadangi, siekiant garantuoti veiksmingą laukinės faunos ir floros rūšių apsaugą, gali būti nustatyti papildomi egzempliorių įvežimo į Bendriją ir eksporto iš jos apribojimai; kadangi gyviems egzemplioriams taikomus apribojimus galima papildyti Bendrijos apribojimais dėl tokių egzempliorių laikymo arba vežimo Bendrijos teritorija;
- (9) kadangi būtina nustatyti konkrečias nuostatas, taikytinas nelaisvėje gimusiems ir išaugintiems arba dirbtiniu būdu padauginėtiems egzemplioriams, asmeniniams arba namų ūkio daiktams, ir nuostatas dėl nekomercinio skolinimo, dovanojimo arba mainų, kurie vyksta tarp registruotų mokslininkų ir mokslo institucijų;
- (10) kadangi, siekiant užtikrinti pačią geriausią šiame reglamente nurodytų rūšių apsaugą, reikia nustatyti nuostatas dėl prekybos egzemplioriais ir jų judėjimo Bendrijoje kontrolės ir egzempliorių gyvenimo sąlygų; kadangi pagal šį reglamentą išduotų sertifikatų, padedančių kontroliuoti šias veiklos rūšis, išdavimą, galiojimą ir naudojimą reglamentuoja bendros taisyklės;
- (11) kadangi turėtų būti imtasi priemonių sumažinti neigiamą poveikį gyviems egzemplioriams, atsirandantį vežant juos į paskirties vietą iš Bendrijos arba Bendrijoje;
- (12) kadangi, siekiant užtikrinti veiksmingą kontrolę ir palengvinti muitinės procedūras, turi būti paskirtos muitinės su kvalifikuotais darbuotojais, atsakingais už būtinus formalumus ir atitinkamus patikrinimus, atliekamus įvežant į Bendriją, išvežant arba reeksportuojant iš jos egzempliorius, kad, jei yra įvežama, būtų nustatyta tolesnė jų muitinės patvirtinta priežiūra ir naudojimas, apibrėžti 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92, nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾;
- (13) kadangi įgyvendinant šį reglamentą taip pat būtina, kad valstybės narės paskirtų valdymo ir mokslo institucijas;
- (14) kadangi visuomenės, informavimas ir supažindinimas su šio reglamento nuostatomis, visų pirma sienos perėjimo punktuose, galėtų paskatinti laikytis šių nuostatų;
- (15) kadangi, siekiant užtikrinti veiksmingą šio reglamento vykdymą, valstybės narės turėtų akylai stebėti, kaip laikomasi jo nuostatų, ir dėl to glaudžiai bendradarbiauti tarpusavyje bei su Komisija; kadangi tam reikia keistis informacija, susijusia su šio reglamento įgyvendinimu;
- (16) kadangi, norint įvertinti prekybos poveikį rūšių išlikimui, ypač svarbu stebėti prekybos šiame reglamente nurodytomis laukinės faunos ir floros rūšimis mastą; kadangi turėtų būti rengiamos išsamios vienodos formos metinės ataskaitos;
- (17) kadangi, siekiant garantuoti šio reglamento nuostatų laikymąsi, svarbu, kad valstybės narės taikytų sankcijas už pažeidimus ir kad tos priemonės būtų pakankamos bei atitinkančios pažeidimo pobūdį bei sunkumą;
- (18) kadangi labai svarbu nustatyti Bendrijos tvarką, kuri suteiktų galimybę per tinkamą laiką patvirtinti šio reglamento įgyvendinimo nuostatas ir jo priedų dalinius pakeitimus; kadangi, siekiant, kad valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas šioje srityje būtų glaudus ir veiksmingas, turi būti sukurtas Komitetas;
- (19) kadangi dėl daugybės biologinių ir ekologinių veiksnių, į kuriuos turi būti atsižvelgta įgyvendinant šį reglamentą, reikia įkurti Mokslinio tyrimo grupę, kurios nuomos Komisija perduos Komitetui ir valstybių narių valdymo institucijoms, kad joms būtų lengviau priimti sprendimus,

(1) OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šio reglamento tikslas – vadovaujantis tolesniais straipsniais apsaugoti laukinės faunos ir floros rūšis ir garantuoti jų išlikimą kontroliuojant prekybą jomis.

Šis reglamentas taikomas laikantis 2 straipsnyje apibrėžtos Konvencijos tikslų, principų ir nuostatų.

2 straipsnis

Sąvokos

Šiame reglamente:

- a) „Komitetas“ – tai Prekybos laukine fauna ir flora komitetas, įsteigtas vadovaujantis 18 straipsniu;
- b) „Konvencija“ – tai Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencija (Cites);
- c) „kilmės šalis“ – tai šalis, kurioje egzempliorius buvo paimtas iš natūralios aplinkos, išaugintas nelaisvėje arba dirbtinai padaugintas;
- d) „pranešimas apie importą“ – tai informacija, kurią importuotojas arba jo įgaliotinis ar atstovas, įveždamas į Bendriją C ir D prieduose nurodytų rūšių egzempliorius, pateikia formoje, kurią nurodo Komisija 18 straipsnyje nustatyta tvarka;
- e) „įvežimas iš jūros“ – tai bet kokio egzemplioriaus, kuris buvo sugautas ir dabar yra pateikiamas tiesiai iš jokios valstybės jurisdikcijai nepriklausančios jūrinės aplinkos, įskaitant virš jūros esančią oro erdvę, jūros dugną ir jūros podirvį, įvežimas į Bendriją;
- f) „išdavimas“ – tai visų leidimo arba sertifikato rengimo bei įteisinimo procedūrų užbaigimas ir jo įteikimas pareiškėjui;
- g) „valdymo institucija“ – tai nacionalinė administracinė institucija, kurią valstybė narė paskiria vadovaudamasi 13 straipsnio 1 dalies a punktu, o trečioji šalis, kuri yra Konvencijos šalis, – vadovaudamasi Konvencijos IX straipsniu;
- h) „paskirties valstybė narė“ – tai egzemplioriaus eksporto arba reeksporto dokumente nurodyta paskirties valstybė narė; kai įvežama iš jūros – tai valstybė narė, kurios jurisdikcijoje yra ta vieta, į kurią pristatomas egzempliorius;
- i) „siūlymas parduoti“ – siūlymas parduoti arba kuris nors kitas veiksmas, kurį pagrįstai būtų galima tokiu vadinti, įskaitant reklamavimą arba skelbimą parduoti skatinantį veiksma bei kvietimą tartis;
- j) „asmeniniai arba namų ūkio daiktai“ – tai negyvi egzemplioriai, jų dalys ir dirbiniai, priklausantys privačiam asmeniui ir sudarantys arba skirti tam, kad sudarytų jo įprastų daiktų ir kilnojamojo turto dalį;
- k) „paskirties vieta“ – tai vieta, kurioje, kaip įvežant į Bendriją manoma, egzemplioriai bus laikomi; jei įvežami gyvi egzemplioriai, tai yra pirmoji vieta, kur numatoma laikyti egzempliorius po karantino arba kitokio izoliavimo, kad būtų atliktas sanitarinis jų patikrinimas arba kontrolė;
- l) „populiacija“ – tai visi individai, kuriems būdingi biologiniai arba geografiniai bendrumai;
- m) „tikslai, kurie visų pirma yra komerciniai“ – tai visi tikslai, kurių nekomerciniai aspektai nėra svarbūs;
- n) „reeksportas iš Bendrijos“ – tai bet kokio anksčiau įvežto egzemplioriaus išvežimas iš Bendrijos;
- o) „antrinis įvežimas į Bendriją“ – tai bet kurio anksčiau eksportuoto ar reeksportuoto egzemplioriaus įvežimas į Bendriją;
- p) „pardavimas“ – tai bet kokia pardavimo forma. Šiame reglamente nuoma, barteris arba mainai laikomi pardavimu; panašiai traktuojami ir giminingi žodžiai;
- q) „mokslo institucija“ – tai tokia mokslo institucija, kurią valstybė narė paskiria vadovaudamasi 13 straipsnio 1 dalies b punktu, o Konvencijos narė trečioji šalis – vadovaudamasi Konvencijos IX straipsniu;
- r) „Mokslinio tyrimo grupė“ – tai konsultacinė institucija, įkurta vadovaujantis 17 straipsniu;
- s) „rūšis“ – tai rūšis, porūšis arba jų populiacija;
- t) „egzempliorius“ – tai bet kuris A–D prieduose nurodytas gyvūnas arba augalas, gyvas ar negyvas, bet kuri jo dalis arba jo dirbinys, esantis arba nesantis kitose prekėse, ir visos kitos prekės, kurios, sprendžiant iš lydymųjų dokumentų, jų

pakuočių, ženklų, etikečių ar kitų dalykų, yra tų rūšių gyvūnų arba augalų dalys ar jų dirbiniai arba turi jų savo sudėtyje, jei tokioms konkrečioms dalims arba jų dirbiniams netaikomos šio reglamento nuostatos arba nuostatos dėl priedo, kuriame atitinkama rūšis yra nurodyta.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Egzemplioriais laikomi A–D punktuose išvardytų rūšių egzemplioriai, jei tai yra gyvūnas arba augalas, kurio bent vienas iš „tėvų“ yra išvardytųjų rūšių sąraše, arba yra tokio gyvūno arba augalo dalis ar jo dirbinys. Kai tokio gyvūno arba augalo „tėvai“ yra tokių rūšių, kurios yra nurodytos skirtinguose prieduose, arba jeigu tik vieno iš „tėvų“ rūšis yra nurodyta, taikomos griežtesnio priedo nuostatos. Tačiau hibridiniams augalams, kurių bent vienas iš „tėvų“ yra A priede nurodytų rūšių sąraše, griežtesnio priedo nuostatos taikomos tik tada, kai ši rūšis yra apibūdinta tame priede;

u) „prekyba“ – tai egzempliorių, kuriems taikomos šio reglamento nuostatos, įvežimas į Bendriją, įskaitant įvežimą iš jūros, eksportas iš jos ir reeksportas, o taip pat šios nuosavybės panaudojimas, vežimas ir perleidimas Bendrijos teritorijoje, įskaitant valstybės narės teritoriją;

v) „tranzitas“ – tai įvardytam gavėjui skirtų egzempliorių vežimas iš vieno ne Bendrijos teritorijoje esančio punkto į kitą per Bendrijos teritoriją, kuris gali laikinai nutrūkti tik dėl priežasčių, susijusių su šia transporto forma;

w) „perdirbti egzemplioriai, įgyti daugiau kaip prieš 50 metų“ – tai egzemplioriai, kurių natūralus pirminis pavidalas daugiau kaip 50 metų iki šio reglamento įsigaliojimo buvo smarkiai pakeistas ir iš jų buvo pagaminti juvelyriniai dirbiniai, papuošalai, meno dirbiniai, naudingi daiktai ar muzikos instrumentai ir kurie valstybės narės valdymo institucijai priimtinu būdu buvo įgyti tokiu pavidalu. Tokie egzemplioriai laikomi perdirbtais tik jei juos galima aiškiai priskirti vienai iš anksčiau minėtų kategorijų ir jų nebereikia toliau apdirbinėti: raižyti, meistruoti arba gaminti, kad jie galėtų atitikti paskirtį;

x) „patikrinimai įvežant, eksportuojant, reeksportuojant ir vežant tranzitu“ – tai šiame reglamente numatytų dokumentų – sertifikatų, leidimų ir pranešimų – patikrinimas ir (Bendrijos nuostatose numatytais atvejais arba kitais atvejais reprezentatyviosios atrankos būdu) egzempliorių apžiūrėjimas, siekiant, jei reikia juos ištirti arba kruopščiau patikrinti.

1. A priedą sudaro:

a) Konvencijos I priedėlyje išvardytos rūšys, kurioms valstybės narės nepadarė išimčių;

b) bet kuri rūšis:

i) kuri turi arba gali turėti paklausą Bendrijoje ar tarptautinėje prekyboje ir kuriai gresia išnykimas arba kuri yra tokios reta, kad dėl bet kokio masto prekybos kiltų šios rūšies išnykimo pavojus,

arba

ii) priklausanti genčiai, kurios dauguma rūšių, arba rūšiai, kurios dauguma porūšių remiantis a punkte ir b punkto i papunktyje nurodytais kriterijais yra išvardyti A priede ir kuriuos įtraukti į priedo sąrašą yra labai svarbu siekiant veiksmingai apsaugoti tuos taksonus.

2. B priedą sudaro:

a) Konvencijos II priedėlyje išvardytos rūšys, išskyrus nurodytas A priede, kurioms valstybės narės nepadarė išimčių;

b) Konvencijos I priedėlyje išvardytos rūšys, kurioms padarytos išlygos;

c) visos kitos Konvencijos I arba II priedėliuose nenurodytos rūšys:

i) kuriomis vyksta tokio masto tarptautinė prekyba, kuri gali nesiderinti su:

— jų išlikimu ar su populiacijų išlikimu tam tikrose šalyse arba

— tokio lygio visos populiacijos išsaugojimu, koks derinasi su tų rūšių vaidmeniu jų ekosistemose,

arba

ii) kurias įtraukti į priedą dėl jų išvaizdos, panašios į kitas A ar B prieduose išvardytas rūšis, yra labai svarbu siekiant užtikrinti veiksmingą prekybos tokių rūšių egzempliorių kontrolę;

d) rūšys, kurių gyvų egzempliorių įvežimas į Bendrijos natūralią buveinę, kaip nustatyta, keltų ekologinę grėsmę Bendrijos vietinei laukinei faunai ir florai.

3. C priedą sudaro:

- a) Konvencijos III priedėlyje išvardytos rūšys, išskyrus nurodytas A ar B prieduose, kurioms valstybės narės nepadarė išlygų;
- b) Konvencijos II priedėlyje išvardytos rūšys, kurioms padarytos išlygos.

4. D priedą sudaro:

- a) A–C prieduose neišvardytos rūšys, importuojamos į Bendriją tokiais kiekiais, kokius galima garantuoti kontroliuoti;
- b) Konvencijos III priedėlyje išvardytos rūšys, kurioms padarytos išlygos.

5. Jei šiame reglamente nurodytų rūšių apsaugos būklė garantuoja jų įtraukimą į vieną iš Konvencijos priedėlių, valstybės narės padeda padaryti būtinus dalinius pakeitimus.

4 straipsnis

Įvežimas į Bendriją

1. Įvežant į Bendriją A priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą importo leidimą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

Importo leidimas gali būti išduodamas tik atsižvelgiant į apribojimus, nustatytus vadovaujantis 6 dalimi, ir jei laikomasi šių sąlygų:

- a) kompetentinga mokslo institucija, apsvarsčiusi kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės pateiktą nuomonę, pranešė, kad įvežimas į Bendriją:

- i) nepakenks šių rūšių apsaugos būklei arba nesumažins teritorijos, kurioje gyvena atitinkamų rūšių populiacija;

- ii) vyksta:

— įgyvendinant vieną iš 8 straipsnio 3 dalies e, f ir g punktuose nurodytų tikslų arba

— įgyvendinant kitus tikslus, nekeliančius šių rūšių išnykimo pavojaus;

- b) i) pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, kad egzemplioriai buvo gauti laikantis šių rūšių apsaugos teisės aktų;

importuojant iš trečiųjų šalių Konvencijos priedėliuose išvardytų rūšių egzempliorius, tai būtų eksporto leidimas ar reeksporto sertifikatas, arba jų kopijos, kuriuos eksporto arba reeksporto šalies kompetentinga institucija išdavė laikdamasi Konvencijos;

- ii) tačiau išduodant importo leidimus A priede išvardytoms rūšims pagal 3 straipsnio 1 dalies a punktą, tokių dokumentais pagrįstų įrodymų nereikalaujama, bet kiekvieno tokio importo leidimo originalas pareiškėjui neišduodamas tol, kol jis nepateikia eksporto leidimo arba reeksporto sertifikato;

- c) kompetentinga mokslo institucija yra įsitikinusi, jog gyvajam egzemplioriui paskirties šalyje skirtos patalpos yra tinkamai įrengtos, kad jis būtų saugus ir gerai prižiūrimas;

- d) valdymo institucija yra įsitikinusi, kad egzempliorius nebus naudojamas visų pirma komerciniams tikslams;

- e) valdymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga mokslo institucija, įsitikina, jog nėra jokių kitų veiksnių, trukdančių apsaugoti konkrečią rūšį, dėl kurių nebūtų galima išduoti importo leidimo; ir

- f) valdymo institucija yra įsitikinusi, kad įvežant iš jūros kiekvienas gyvas egzempliorius bus paruoštas ir vežamas taip, kad sumažėtų jo sužalojimo arba žiaurios elgesio su juo pavojus bei grėsmė sveikatai.

2. Įvežant į Bendriją B priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą importo leidimą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

Importo leidimas gali būti išduodamas tik atsižvelgiant į apribojimus, nustatytus vadovaujantis šio 6 dalimi, ir jeigu:

- a) kompetentinga mokslo institucija, išanalizavusi turimus duomenis ir apsvarsčiusi kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės pateiktą nuomonę, priėjo prie išvados, kad atsižvelgiant į dabartinį arba numatomą prekybos mastą minėtų rūšių egzempliorių įvežimas į Bendriją nepakenks tų rūšių apsaugos būklei arba nesumažins teritorijos, kurioje gyvena tų rūšių populiacijos. Ši išvada taikoma ir tolesniam importui tol, kol aukščiau paminėti veiksniai ženkliai pasikeis;

b) pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, jog gyvajam egzemplioriui paskirties šalyje skirtos patalpos yra tinkamai įrengtos, kad jis būtų saugus ir gerai prižiūrimas;

c) laikomasi 1 dalies b punkto i, e ir f papunkčių reikalavimų.

3. Įvežant į Bendriją C priede išvardytų rūšių egzempliorius, jie atitinkamai tikrinami, o prieš tai įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti pranešimą apie importą ir:

a) kai iš šalies eksportuojamos C priede nurodytos rūšys, pareiškėjas pateikia eksporto leidimą, tos šalies kompetentingos institucijos išduotą vadovaujantis Konvencija ir įrodantį, kad egzemplioriai buvo gauti laikantis nacionalinės teisės aktų dėl konkrečių rūšių apsaugos; arba

b) kai iš šalies eksportuojamos C priede nurodytos rūšys, arba reeksportuojama iš kurios nors šalies, pareiškėjas pateikia eksporto leidimą, reeksporto sertifikatą arba kilmės pažymėjimą, vadovaujantis Konvencija išduotus šią teisę turinčios eksportuojančios arba reeksportuojančios šalies kompetentingos institucijos.

4. Įvežant į Bendriją D priede išvardytų rūšių egzempliorius, įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės valdymo institucijos išduotą pranešimą dėl importo, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

5. 1 dalies a ir d punktuose bei 2 dalies a, b ir c punktuose nurodytos importo leidimo išdavimo sąlygos netaikomos tiems egzemplioriams, dėl kurių pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, kad:

a) prieš tai jie buvo teisėtai įvežti į Bendriją arba įsigyti Bendrijoje ir kad jie yra (modifikuoti arba nemodifikuoti) dar kartą įvežti į Bendriją; arba

b) tai yra perdirbti egzemplioriai, įgyti daugiau kaip prieš 50 metų.

6. Komisija, pasikonsultavusi su egzempliorių kilmės šalimi ir atsižvelgusi į kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės nuomonę, 18 straipsnyje nurodyta tvarka gali nustatyti bendrus arba tik tam tikroms kilmės šalims taikomus įvežimo į Bendriją apribojimus:

a) A priede išvardytų rūšių egzempliorių – atsižvelgiant į 1 dalies a, i arba e punktuose nurodytas sąlygas;

b) B priede išvardytų rūšių egzempliorių – atsižvelgiant į 1 dalies e punkte arba 2 dalies a punkte nurodytas sąlygas;

c) B priede išvardytų rūšių gyvų egzempliorių, kurių mirtingumas vežant yra didelis arba kurie, kaip nustatyta, gali neišgyventi nelaisvėje tiek, kiek jiems paprastai skirta gyventi; arba

d) tų rūšių gyvų egzempliorių, kurių įvežimas į Bendrijos natūralią aplinką, kaip nustatyta, kelia ekologinę grėsmę Bendrijos vietinėms laukinės faunos ir floros rūšims.

Tokių galimų apribojimų sąrašą Komisija kiekvieną ketvirtį skelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

7. Jei, įvežus egzempliorius į Bendriją, jie perkeliama į kitos rūšies transportą, oro arba geležinkelių transporto priemone, 18 straipsnyje nustatyta tvarka taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos ir jie netikrinami, o įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje nereikia pateikti 1–4 dalyse nurodytų importo dokumentų, tačiau egzemplioriai tikrinami ir dokumentai pateikiami kitoje egzempliorių, paskirtoje vadovaujantis 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis.

5 straipsnis

Eksportas arba reeksportas iš Bendrijos

1. Eksportuojant arba reeksportuojant iš Bendrijos A priede išvardytų rūšių egzempliorius, muitinėje, kurioje atliekami eksporto formalumai, reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės, kurioje yra egzemplioriai, valdymo institucijos išduotą eksporto leidimą arba reeksporto sertifikatą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

2. A priede išvardytų rūšių egzempliorių eksporto leidimas gali būti išduodamas tik tada, kai laikomasi šių sąlygų:

a) kompetentinga mokslo institucija raštu praneša, kad laisvėje gyvenančių egzempliorių sugavimas ar surinkimas arba jų eksportas nepakenks šių rūšių apsaugos būklei arba nesumažins teritorijos, kurioje gyvena atitinkamų rūšių populiacijos;

b) pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, kad egzemplioriai buvo gauti laikantis galiojančių šių rūšių apsaugos teisės aktų; jei paraiška pateikiama valstybei narei, kuri nėra kilmės šalis, toks įrodantis dokumentas bus sertifikatas, kuriame teigiama, kad egzempliorius buvo paimtas iš natūralios aplinkos laikantis jos teritorijoje galiojančių teisės aktų;

c) valdymo institucija yra įsitikinusi, kad:

- i) gyvas egzempliorius bus paruoštas ir vežamas taip, kad sumažėtų jo sužalojimo arba žiauraus elgesio su juo pavojus bei gresmė sveikatai; ir
 - ii) — Konvencijos I priede nenurodytų rūšių egzemplioriai nebus naudojami visų pirma komerciniams tikslams, arba
- eksportuojant į valstybę, kuri yra Konvencijos šalis, šio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų rūšių egzempliorius buvo išduotas importo leidimas;

ir

- d) valstybės narės valdymo institucija, pasikonsultavusi su kompetentinga mokslo institucija, įsitikina, kad nėra jokių kitų su rūšių apsauga susijusių veiksnių, dėl kurių nebūtų galima išduoti eksporto leidimo.

3. Reeksporto sertifikatas gali būti išduodamas tik tada, kai laikomasi 2 dalies c ir d punktuose nurodytų sąlygų ir kai pareiškėjas pateikia dokumentus, įrodančius, kad egzemplioriai:

- a) buvo įvežti į Bendriją laikantis šio reglamento nuostatų;
- b) buvo įvežti į Bendriją laikantis Reglamento (EEB) Nr. 3626/82 nuostatų, jei šis reglamentas tuo metu dar negaliojo; arba
- c) pagal Konvencijos nuostatas buvo tarptautinės prekybos objektas, jei buvo įvežti į Bendriją iki 1984 m.; arba
- d) buvo teisėtai įvežti į valstybės narės teritoriją prieš tai, kai jiems iš viso arba toje valstybėje narėje buvo pradėtos taikyti a ir b punktuose nurodytų reglamentų arba Konvencijos nuostatos.

4. Eksportuojant arba reeksportuojant iš Bendrijos B ir C prieduose išvardytų rūšių egzempliorius, muitinėje, kurioje atliekami eksporto formalumai, reikalaujama pateikti paskirties valstybės narės, kurioje yra egzemplioriai, valdymo institucijos išduotą eksporto leidimą arba reeksporto sertifikatą, o po to atlikti reikiamą patikrinimą.

Eksporto leidimas gali būti išduodamas tik tada, kai laikomasi 2 dalies a, b punktuose, c punkto i papunktyje ir d punkte nurodytų sąlygų.

Reeksporto sertifikatas gali būti išduodamas tik tada, kai laikomasi 2 dalies c punkto i papunktyje, d punkte ir 3 dalies a–d punktuose nurodytų sąlygų.

5. Kai reeksporto sertifikato prašoma egzemplioriams, įvežtiems į Bendriją su importo leidimu, išduotu kitoje valstybėje narėje, valdymo institucija pirmiausia turi pasikonsultuoti su leidimą išdavusia valdymo institucija. Konsultavimosi tvarka ir atvejai, kai konsultuotis būtina, nustatomi 18 straipsnyje numatyta tvarka.

6. Šio straipsnio 2 dalies a punkte ir c punkto ii papunktyje nurodytos eksporto leidimo arba reeksporto sertifikato išdavimo sąlygos netaikomos:

- i) perdirbtiems egzemplioriams, įgytiems anksčiau kaip prieš 50 metų; arba
- ii) negyviems egzemplioriams, jų dalims arba jų dirbiniais, pareiškėjui pateikus dokumentus, įrodančius, jog jie buvo teisėtai įgyti iki tol, kol jiems buvo pradėtos taikyti šio reglamento, Reglamento (EEB) Nr. 3626/82 arba Konvencijos nuostatos.

7. a) Kiekvienos valstybės narės kompetentinga mokslo institucija stebi, kaip ta valstybė narė išduoda eksporto leidimus B priede išvardytų rūšių egzemplioriams ir kaip vykdomas faktinis tokių egzempliorių eksportas. Kai tokia mokslo institucija nustato, jog kurios nors iš šių rūšių egzempliorių eksportas turėtų būti apribotas tam, kad visame paplitimo areale būtų išlaikytas toks tų rūšių lygis, kuris derintųsi su rūšių vaidmeniu ekosistemoje, į kurią jos patenka, ir gerokai viršytų tą lygį, kurį pasiekus, remiantis 3 straipsnio 1 dalies a punktu arba b punkto i papunkčiu, rūšis galėtų būti įtraukta į A priedą, ji raštu praneša kompetentingai valdymo institucijai apie priemones, kurių reikėtų imtis siekiant apriboti eksporto leidimų išdavimą tos rūšies egzemplioriams.

- b) Kai tik valdymo institucijai pranešama apie a punkte nurodytas priemones, ji informuoja apie tai Komisiją ir išsiunčia jai savo pastabas, o Komisija, jei reikia, 18 straipsnyje nustatyta tvarka rekomenduoja šių rūšių eksporto apribojimus.

6 straipsnis

Paraiškų gauti 4, 5 ir 10 straipsniuose nurodytus leidimus ir sertifikatus atmetimas

1. Jei valstybė narė atmeta paraišką leidimui arba sertifikatui gauti dėl priežasčių, susijusių su šio reglamento tikslais, ji nedelsdama praneša apie tai Komisijai ir nurodo atmetimo priežastis.

2. Komisija, gavusi 1 dalyje nurodytą informaciją, perduoda ją kitoms valstybėms narėms, kad būtų galima vienodai taikyti šį reglamentą.

3. Kai sertifikato arba leidimo prašoma egzemplioriams, dėl kurių anksčiau pateikta paraiška buvo atmesta, pareiškėjas turi pranešti apie tai kompetentingai institucijai, kuriai jis dabar pateikė paraišką.

4. a) Valstybės narės pripažįsta kitų valstybių narių kompetentingų institucijų teisę atmesti paraiškas, jei toks atmetimas yra pagrįstas šio reglamento nuostatomis.

b) Tačiau tai netaikoma labai pasikeitus aplinkybėms arba gavus naujų paraišką pagrindžiančių įrodymų. Tada, jei valdymo institucija išduoda leidimą arba sertifikatą, ji praneša apie tai Komisijai ir nurodo išdavimo priežastis.

7 straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos

1. *Nelaisvėje gimę ir išauginti arba dirbtinai padauginti egzemplioriai*

a) Išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 8 straipsnis, A priede išvardytų rūšių egzemplioriams, gimusiems ir išaugintiems arba dirbtinai padaugintiems nelaisvėje, taikomos tos pačios nuostatos, kaip ir B priede išvardytų rūšių egzemplioriams.

b) Dirbtinai padaugintiems augalams galima netaikyti 4 ir 5 straipsnių nuostatų, jei Komisija nustato ypatingas sąlygas, susijusias su:

- i) fitosanitarinių sertifikatų naudojimu;
- ii) prekyba, kurią vykdo įregistruoti komerciniai prekyautojai ir šio straipsnio 4 dalyje minimos mokslo institucijos; ir

iii) prekyba hibridais.

c) Kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar egzempliorius yra gimęs ir išaugintas arba dirbtinai padaugintas nelaisvėje ir ar jis yra skirtas komerciniams tikslams, bei b punkte minimas ypatingas sąlygas nustato Komisija, laikydama 18 straipsnyje nustatytos tvarkos.

2. *Tranzitas*

a) Jei egzempliorius yra vežamas tranzitu per Bendrijos teritoriją, taikoma nuo 4 straipsnio nukrypti leidžianti nuostata ir įvežimo punkte esančioje pasienio muitinėje jis netikrinamas,

taip pat nereikalaujama pateikti numatytų leidimų, sertifikatų ir pranešimų.

b) Rūšims, įtrauktoms į priedus remiantis 3 straipsnio 1 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktų nuostatomis, a punkte nurodyta leidžianti nukrypti nuostata taikoma tik tada, kai Konvencijoje numatytą galiojantį eksporto arba reeksporto dokumentą, kuris pateikiamas kartu su vežamais egzemplioriais ir kuriame nurodyta jų paskirties vieta, yra išdavusios eksportuojančios arba reeksportuojančios trečiosios šalies kompetentingos institucijos.

c) Jeigu b punkte paminėtas dokumentas nebuvo išduotas iki eksporto arba reeksporto, egzempliorius, laikantis 18 straipsnyje numatyta tvarka Komisijos nustatytų sąlygų, turi būti sulaikytas ir prirėkus gali būti konfiskuotas, nebent dokumentas būtų pateiktas atgaline data.

3. *Asmeniniai ir namų ūkio daiktai*

Taikant nukrypti nuo 4 ir 5 straipsnių leidžiančias nuostatas, minėtų straipsnių nuostatos netaikomos A–D prieduose išvardytų rūšių negyviems egzemplioriams, jų dalims ir jų dirbiniams, kurie yra asmeniniai arba namų ūkio daiktai, įvežami į Bendriją arba eksportuojami ar reeksportuojami iš jos laikantis nuostatų, kurias nustato Komisija 18 straipsnyje nurodyta tvarka.

4. *Mokslo institucijos*

4, 5, 8 ir 9 straipsniuose nurodytų dokumentų nereikalaujama, kai mokslininkai ir mokslo institucijos, kurias įregistravo jų valstybių valdymo institucijos, nekomerciniu pagrindu skolina, dovanuoja herbariumo egzempliorius arba kitus užkonservuotus, sudžiovintus arba inkrustuotus muziejų egzempliorius ir gyvų augalinių medžiagų su etiketėmis, kurių pavyzdys nustatomas 18 straipsnyje nurodyta tvarka, arba su panašia etikete, kurią išduoda arba patvirtina trečiosios šalies valdymo institucija, ar visu tuo keičiasi.

8 straipsnis

Nuostatos dėl komercinės veiklos kontroliavimo

1. A priede išvardytų rūšių egzempliorius draudžiama pirkti, siūlyti pirkti, įsigyti komerciniams tikslams, viešai demonstruoti komerciniams tikslams, naudoti pasipelnymui ir prekybai, laikyti pardavimui, siūlyti parduoti arba vežti pardavimui.

2. Valstybės narės gali uždrausti laikyti egzempliorius, ypač A priede išvardytų rūšių gyvus gyvūnus.

3. Vadovaujantis kitų Bendrijos teisės aktų dėl laukinės faunos ir floros apsaugos reikalavimais, 1 dalyje nurodyti draudimai gali būti netaikomi, ir tam tikslui valstybės narės, kurioje yra egzempliorius, valdymo institucija kiekvienu atveju išduoda sertifikatą šiems egzemplioriams:

- a) įgytiems arba įvežtiems į Bendriją iki to laiko, kai egzemplioriams buvo pradėtos taikyti nuostatos dėl Konvencijos I priedėlyje, Reglamento (EEB) Nr. 3626/82 C1 priede arba A priede išvardytų rūšių; arba
- b) perdirbtiems egzemplioriams, įgytiems daugiau kaip prieš 50 metų; arba
- c) įvežtiems į Bendriją laikantis šio reglamento nuostatų ir skirtų naudoti tikslams, kurie nekelia šių rūšių išnykimo pavojaus; arba
- d) nelaisvėje gimusiems ir išaugintiems gyvūnų egzemplioriams arba dirbtinai padaugintiems augalų egzemplioriams, jų dalims arba jų dirbiniais; arba
- e) išskirtinėmis aplinkybėmis reikalingiems mokslo pažangai arba svarbiems biomedicininiais tikslams, vadovaujantis 1986 m. lapkričio 24 d. Tarybos direktyva 86/609/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su eksperimentiniais ir kitais mokslo tikslais naudojamų gyvūnų apsauga, suderinimo ⁽¹⁾, jei pasitvirtina, kad šios rūšys yra vienintelės tinkamos tam tikslui ir jei tai nėra nelaisvėje gimusių ir išaugintų rūšių egzemplioriai; arba
- f) skirtiems veisti arba dauginti, o tai leis apsaugoti šias rūšis; arba
- g) skirtiems tyrimams arba švietimui, kurių tikslas – šių rūšių išsaugojimas ir apsauga; arba
- h) kilusiems valstybėje narėje ir paimtiems iš natūralios aplinkos vadovaujantis toje valstybėje narėje galiojančiais teisės aktais.

4. 18 straipsnyje numatyta tvarka Komisija gali apibrėžti bendras nukrypti nuo draudimų, nurodytų 1 dalyje, leidžiančias nuostatas atsižvelgdama į šio straipsnio 3 dalyje minimas sąlygas ir bendrąsias išimtis rūšims, išvardytoms A priede remiantis 3 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunkčio nuostatomis.

Kiekviena tokia leidžianti nukrypti nuostata turi atitikti kitų Bendrijos teisės aktų dėl laukinės faunos ir floros apsaugos reikalavimus.

5. 1 dalyje nurodyti draudimai taikomi ir B priede išvardytų rūšių egzemplioriams, išskyrus tuos atvejus, kai atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai priimtinu būdu galima įrodyti, jog tokie egzemplioriai buvo įgyti ir, jei jie nėra kilę Bendrijoje, buvo į ją įvežti vadovaujantis galiojančiais teisės aktais dėl laukinės faunos ir floros apsaugos.

6. Valstybių narių kompetentingos institucijos turi teisę savo nuožiūra parduoti bet kurį B–D prieduose išvardytų rūšių egzempliorių, konfiskuotą vadovaujantis šiuo reglamentu, jei taip jis nėra tiesiogiai grąžinamas asmeniui arba subjektui, iš kurio buvo konfiskuotas arba kuris yra pažeidimo šalis. Tada tokius egzempliorius galima naudoti įvairiems tikslams, tarsi jie būtų teisėtai įgyti.

9 straipsnis

Gyvųjų egzempliorių judėjimas

1. Bet koks A priede išvardytų rūšių gyvojo egzemplioriaus, paimto vietovėje, nurodytoje importo leidime arba kuriame nors sertifikate, išduotame vadovaujantis šiuo reglamentu, judėjimas Bendrijos teritorija yra galimas tik prieš tai gavus valstybės narės, kurioje tas egzempliorius yra, valdymo institucijos leidimą. Kitais atvejais už vežimą atsakingas asmuo privalo, kai to reikalaujama, pateikti oficialų egzemplioriaus kilmės įrodymą.

2. Toks leidimas:

a) suteikiamas tik tada, kai tokios valstybės narės arba, kai vežama į kitą valstybę narę, tos valstybės narės kompetentinga mokslo institucija įsitikina, jog gyvajam egzemplioriumi skirtos patalpos paskirties šalyje yra tinkamai įrengtos, kad jis būtų saugus ir gerai prižiūrimas;

b) patvirtinamas sertifikatu; ir

c) jei reikia, apie jį nedelsiant būtų pranešta valstybės narės, kurioje egzempliorius liks, valdymo institucijai.

3. Tačiau tokio leidimo nereikalaujama, jei gyvas gyvūnas turi būti vežamas skubiam veterinariniam gydymui ir po to grąžinamas tiesiai į leidime nurodytą gyvenamąją vietą.

⁽¹⁾ OL L 358, 1986 12 18, p. 1.

4. Kai Bendrijos teritorija vežamas B priede išvardytų rūšių gyvasis egzempliorius, egzemplioriaus savininkas gali perleisti jį tik tada, kai įsitikina, kad gavėjas yra tinkamai susipažinęs, kokios patalpos, įrenginiai ir tvarka garantuotų tinkamą egzemplioriaus priežiūrą.

5. Įvežant gyvus egzempliorius į Bendriją, išvežant iš jos, vežant jos teritorija arba laikant tranzitinio vežimo metu ar perkeltiant į kitos rūšies transportą, jie paruošiami, vežami ir prižiūrimi taip, kad sumažėtų jų sužalojimo arba žiauraus elgesio su jais pavojus bei grėsmė sveikatai, o gyvūnai vežami laikantis Bendrijos teisės aktų dėl gyvūnų apsaugos juos vežant.

6. 18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija gali nustatyti gyvų egzempliorių, kuriems buvo nustatyti 4 straipsnio 6 dalyje minimi apribojimai, laikymo ir vežimo apribojimus.

10 straipsnis

Išduotini sertifikatai

Valstybės narės valdymo institucija, gavusi konkretaus asmens paraišką bei visus patvirtinamuosius dokumentus ir įsitikinusi, kad laikomasi visų leidimo išdavimo sąlygų, gali išduoti sertifikatą 5 straipsnio 2 dalies b punkte, 5 straipsnio 3 ir 4 dalyse, 8 straipsnio 3 dalyje ir 9 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytiems tikslams.

11 straipsnis

Leidimų ir sertifikatų galiojimas ir specialios jų išdavimo sąlygos

1. Nepažeidžiant griežtesnių priemonių, kurias valstybės narės gali patvirtinti arba išsaugoti, leidimai ir sertifikatai, kuriuos valstybių narių kompetentingos institucijos išdavė vadovaudamosi šiuo reglamentu, galioja visoje Bendrijoje.

2. a) Tačiau kiekvienas toks leidimas arba sertifikatas bei kiekvienas jo pagrindu išduotas leidimas arba sertifikatas laikomas negaliojančiu, jei kompetentinga institucija arba Komisija, pasikonsultavusi su leidimą arba sertifikatą išdavusia kompetentinga institucija, nustato, kad jis buvo išduotas remiantis klaidinga prielaida, jog buvo laikomasi išdavimo sąlygų.

b) Valstybės narės, kurios teritorijoje yra egzemplioriai, kuriems išduoti tokie dokumentai, kompetentingos institucijos sulaiko šiuos egzempliorius ir gali juos konfiskuoti.

3. Kiekviename leidime arba sertifikate, išduotame vadovaujantis šiuo reglamentu, gali būti nurodytos išduodančiosios institucijos nustatytos sąlygos ir reikalavimai, kad būtų užtikrinta, jog reglamento sąlygų bus laikomasi. Valstybės narės praneša Komisijai, kai tokias sąlygas ir reikalavimus reikia įtraukti į leidimų ir sertifikatų formą.

4. Įvežant į Bendriją egzempliorius, galioja kiekvienas importo leidimas, išduotas remiantis atitinkamo eksporto leidimo arba reeksporto sertifikato kopija, bet tik tada, kai kartu pateikiamas galiojančio eksporto leidimo arba reeksporto sertifikato originalas.

5. 18 straipsnyje nurodyta tvarka Komisija nustato leidimų ir sertifikatų išdavimo terminus.

12 straipsnis

Įvežimo ir eksporto vietos

1. Valstybės narės paskiria muitines, kuriose būtų atliekami patikrinimai ir muitinės formalumai, taikomi įvežant į Bendriją ir eksportuojant iš jos egzempliorius, ir kurios paskirtų ir patvirtintų šiame reglamente nurodytų rūšių egzempliorių priežiūrą arba panaudojimą, kaip apibrėžta Reglamente (EEB) Nr. 2913/92, ir nurodytų, kurios muitinės yra konkrečiai numatytos tvarkyti reikalus, susijusius su gyvais egzemplioriais.

2. Visos 1 dalyje nurodytos paskirtos muitinės pakankamai aprūpinamos atitinkamos kvalifikacijos darbuotojais. Valstybės narės užtikrina, kad, vadovaujantis atitinkamais Bendrijos teisės aktais dėl gyvų vežimo ir įkurdinimo, būtų skirtos patalpos gyvūnams ir, jei reikia, būtų imtasi atitinkamų priemonių dėl gyvų augalų.

3. Apie visas 1 dalyje minimas paskirtas muitines pranešama Komisijai, kuri paskelbia jų sąrašą *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

4. Išskirtiniais atvejais, laikantis 18 straipsnyje nustatyta tvarka apibrėžtų kriterijų, valdymo institucija gali leisti įvežti į Bendriją arba eksportuoti ar reeksportuoti iš jos ne per tą muitinę, kuri buvo paskirta, kaip nurodyta 1 dalyje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad sienos perėjimo punkte žmonės būtų supažindinti su šio reglamento įgyvendinimo nuostatomis.

13 straipsnis

Valdymo, mokslo ir kitos kompetentingosios institucijos

1. a) Kiekviena valstybė narė paskiria valdymo instituciją, kuri visų pirma atsako už šio reglamento įgyvendinimą ir už ryšius su Komisija.
- b) Be to, kiekviena valstybė narė gali paskirti papildomas valdymo ir kitas kompetentingas institucijas, kurios padėtų įgyvendinti reglamentą, ir tada pagrindinė valdymo institucija yra atsakinga už tai, kad pagalbinėms institucijoms būtų suteikta visa informacija, reikalinga tam, kad reglamentas būtų taikomas teisingai.
2. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną arba kelias atitinkamos kvalifikacijos mokslo institucijas, kurių pareigos skirtųsi nuo bet kurios iš paskirtų valdymo institucijų pareigų.
3. a) Ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki šio reglamento taikymo dienos valstybės narės perduoda Komisijai paskirtų valdymo institucijų, kitų institucijų, kurioms suteikta teisė išduoti leidimus arba sertifikatus, ir mokslo institucijų pavadinimus bei adresus, o Komisija per mėnesį paskelbia šią informaciją *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.
- b) Jei Komisija paprašo, kiekviena 1 dalies a punkte minima valdymo institucija per du mėnesius perduoda jai asmenų, įgaliotų pasirašyti leidimus arba sertifikatus, pavardes ir parašų pavyzdžius bei spaudų, antspaudų ar kitų leidimų arba sertifikatų autentifikavimo priemonių atspaudus.
- c) Valstybės narės praneša Komisijai apie kiekvieną jau pateiktos informacijos pasikeitimą ne vėliau kaip per du mėnesius nuo tokio pasikeitimo.

14 straipsnis

Nuostatų laikymosi monitoringas ir pažeidimų tyrimas

1. a) Valstybių narių kompetentingos institucijos prižiūri, ar laikomasi šio reglamento nuostatų.
- b) Kiekvieną kartą, kai kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad šios nuostatos pažeidžiamos, ji imasi atitinkamų priemonių, kad užtikrintų jų laikymąsi arba teisinių veiksmų taikymą.

c) Valstybės narės informuoja Komisiją ir, kai reikalas yra susijęs su Konvencijos priedėliuose išvardytais rūšimis, Konvencijos sekretoriatą apie visas priemones, įskaitant egzempliorių sulaikymą ir konfiskavimą, kurių ėmėsi kompetentingos institucijos, kai buvo rimtai pažeistos šio reglamento nuostatos.

2. Komisija atkreipia valstybių narių kompetentingų institucijų dėmesį į klausimus, kuriuos, jos nuomone, būtina iširti atsižvelgiant į šį reglamentą. Valstybės narės informuoja Komisiją ir, kai reikalas yra susijęs su Konvencijos priedėliuose išvardytais rūšimis, Konvencijos sekretoriatą apie kiekvieno tolesnio tyrimo rezultatus.

3. a) Sukuriama vykdymo grupė, susidedanti iš kiekvienos valstybių narių institucijos atstovo, kuriam numatoma atsakomybė už šio reglamento nuostatų įgyvendinimą. Grupei pirmininkauja Komisijos atstovas.

b) Vykdymo grupė analizuoja visus su šio reglamento įgyvendinimu susijusius techninius klausimus, kuriuos pateikia svarstyti pirmininkas savo iniciatyva arba grupės ar komiteto narių prašymu.

c) Komisija perduoda komitetui vykdymo grupės pareikštas nuomones.

15 straipsnis

Informacijos perdavimas

1. Valstybės narės ir Komisija perduoda viena kitai informaciją, būtiną įgyvendinant šį reglamentą.

Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad būtų imtasi reikiamų priemonių supažindinti visuomenę su Konvencijos ir šio reglamento įgyvendinimo nuostatomis bei šio reglamento įgyvendinimo priemonėmis.

2. Komisija bendrauja su Konvencijos sekretoriatu, kad užtikrintų, jog Konvencija bus veiksmingai įgyvendinta visoje teritorijoje, kurioje taikomas šis reglamentas.

3. Komisija nedelsdama perduoda suinteresuotų valstybių narių valdymo institucijoms kiekvieną Mokslinio tyrimo grupės patarimą.

4. a) Kasmet iki birželio 15 d. valstybių narių valdymo institucijos perduoda Komisijai visą praėjusių metų informaciją,

reikalingą rengiant Konvencijos VIII straipsnio 7 dalies a punkte minimas ataskaitas, ir atitinkamą informaciją apie tarptautinę prekybą visais A, B ir C prieduose išvardytų rūšių egzemplioriais bei apie D priede išvardytų rūšių egzempliorių įvežimą į Bendriją. Perduotiną informaciją ir jos pateikimo formą nustato Komisija laikydamasi 18 straipsnyje nustatytos tvarkos.

b) Komisija, remdamasi a punkte nurodyta informacija, kasmet iki spalio 31 d. paskelbia statistinę ataskaitą apie rūšių, kurioms taikomas šis reglamentas, egzempliorių įvežimą į Bendriją, eksportą bei reeksportą iš jos ir perduoda Konvencijos sekretoriatui informaciją apie rūšis, kurioms taikoma Konvencija.

c) Nepažeisdamos 20 straipsnio, valstybių narių valdymo institucijos kas antrus metus iki birželio 15 d., o pirmąjį kartą – 1999 m., perduoda Komisijai visą ankstesnių dvejų metų informaciją, reikalingą, norint parengti Konvencijos VIII straipsnio 7 dalies b punkte minimas ataskaitas, ir atitinkamą informaciją apie šio reglamento nuostatas, kurios nepatenka į Konvencijos taikymo sritį. Perduotiną informaciją ir jos pateikimo formą nustato Komisija laikydamasi 18 straipsnyje nustatytos tvarkos.

d) Komisija, remdamasi c punkte nurodyta informacija, kartą per du metus iki spalio 31 d., o pirmąjį kartą – 1999 m., parengia ataskaitą apie šio reglamento įgyvendinimą ir vykdymą.

5. Kad būtų galima parengti dalinius priedų pakeitimus, valstybių narių kompetentingos institucijos perduoda Komisijai visą reikalingą informaciją. 18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija nustato, kokios informacijos jai reikia.

6. Nepažeidžiant 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyvos 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką⁽¹⁾, Komisija imasi reikiamų konfidencialumo priemonių, kad apsaugotų informaciją, gautą įgyvendinant šį reglamentą.

16 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės imasi atitinkamų veiksmų, užtikrinančių, kad sankcijos bus taikomos bent už tokius šio reglamento šiuos pažeidimus:

- a) už egzempliorių įvežimą į Bendriją, eksportą arba reeksportą iš jos be reikiamo leidimo arba sertifikato, arba pateikus padirbtą, suklastotą arba negaliojantį leidimą ar sertifikatą arba pataisytą be jį išdavusios institucijos leidimo;
- b) už leidime arba sertifikate, išduotame laikantis šio reglamento reikalavimų, nurodytų sąlygų nesilaikymą;
- c) už suklastotą deklaraciją arba sąmoningai pateiktą klaidingą informaciją, siekiant gauti leidimą arba sertifikatą;
- d) už padirbto, suklastoto, negaliojančio leidimo ar sertifikato arba šių dokumentų su juose padarytais, bet nepatvirtintais pakeitimais naudojimą pagrindu Bendrijos leidimui arba sertifikatui gauti arba kuriam nors kitam oficialiam su šiuo reglamentu susijusiam tikslui;
- e) už tai, kad nepateikiamas pranešimas apie importą arba pateikiamas suklastotas pranešimas apie importą;
- f) už gyvų egzempliorių vežimą tinkamai jų neparuošus tam, kad sumažėtų jų sužalojimo arba žiauraus elgesio su jais pavojus bei grėsmė sveikatai;
- g) už A priede išvardytų rūšių egzempliorių, nenurodytų išduodant importo leidimą arba vėliau, naudojimą;
- h) už 7 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatomis prieštaraujančią prekybą dirbtinai padaugintais augalais;
- i) už egzempliorių vežimą į Bendriją, iš jos arba vežimą tranzitu Bendrijos teritorija be atitinkamo leidimo arba sertifikato, išduoto vadovaujantis šiuo reglamentu, o kai eksportuojama arba reeksportuojama iš trečiosios šalies, kuri yra Konvencijos narė, – išduoto remiantis Konvencija, arba nepateikus įrodymų, kad toks leidimas arba sertifikatas yra išduotas;
- j) už egzempliorių pirkimą, siūlymą pirkti, įsigijimą komerciniams tikslams, naudojimą siekiant pasipelnyti, viešą demonstravimą komerciniais tikslais, pardavimą, laikymą pardavimui, siūlymą parduoti arba vežimą pardavimui pažeidžiant 8 straipsnį;
- k) už leidimo arba sertifikato naudojimą ne tiems egzemplioriams, kuriems jis buvo išduotas;
- l) už bet kokio pagal šio reglamento reikalavimus išduoto leidimo arba sertifikato klastojimą arba jame padarytus pakeitimus;

⁽¹⁾ OL L 158, 1990 6 23, p. 56.

m) už nuslėpimą, kad buvo atmesta paraiška išduoti Bendrijos importo, eksporto arba reeksporto leidimą ar sertifikatą, laikantis 6 straipsnio 3 dalies.

18 straipsnis

Komitetas

2. 1 dalyje nurodytos priemonės turi atitikti pažeidimo pobūdį bei sunkumą ir apimti nuostatas dėl egzempliorių sulaikymo, o prireikus ir konfiskavimo.

1. Komisijai padeda iš valstybių narių atstovų sudarytas Komitetas, kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

3. Konfiskuoti egzempliorių pavedama konfiskuojančios valstybės narės kompetentingai institucijai, kuri:

Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą remdamasi Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų Komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

a) pasikonsultavusi su tos valstybės narės mokslo institucija atiduos arba perduos jį kitokiu būdu, kuris jai atrodo tinkamas ir atitinkantis Konvencijos ir šio reglamento tikslus bei nuostatas;

Komisija patvirtina numatytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto nuomonę.

b) jei tai yra į Bendriją įvežtas gyvas egzempliorius, pasikonsultavusi su eksportuojančia šalimi gali grąžinti jį tai valstybei prasižengusio asmens lėšomis.

Kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

4. Jei, pristačius į Bendrijos įvežimo punktą B arba C priede išvardytų rūšių egzempliorių, atitinkamas galiojantis leidimas arba sertifikatas nepateikiamas, egzempliorius turi būti sulaikytas ir gali būti konfiskuotas arba, jei gavėjas atsisako pripažinti egzempliorių, už įvežimo punktą atsakingos valstybės narės kompetentingos institucijos gali atsisakyti priimti krovinių ir pareikalauti, kad vežėjas grąžintų jį į tą vietą, iš kurios jis buvo paimtas.

2. Jeigu, atsižvelgiant į Komiteto uždavinius, nurodytus 19 straipsnio 1 ir 2 dalyje, Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija.

3. Jeigu, atsižvelgiant į Komiteto uždavinius, nurodytus 19 straipsnio 3 ir 4 dalyje, Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, pasiūlytas priemones patvirtina Komisija, nebent Taryba paprasta balsų dauguma būtų jas atmetusi.

17 straipsnis

Mokslinio tyrimo grupė

1. Šiuo reglamentu sukuriama Mokslinio tyrimo grupė, kurią sudaro kiekvienos valstybės narės mokslo institucijos arba institucijų atstovas, o pirmininkauja Komisijas atstovas.

19 straipsnis

2. a) Mokslinio tyrimo grupė nagrinėja visus mokslinius klausimus, susijusius su šio reglamento, ypač jo 4 straipsnio 1 dalies a punkto, 2 dalies a punkto ir 6 dalies, taikymu, kuriuos pateikia svarstyti pirmininkas savo iniciatyva arba grupės narių ar Komiteto prašymu.

18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija:

1) nustato vienodas sąlygas ir kriterijus, susijusius su:

i) 4 ir 5 straipsniuose, 7 straipsnio 4 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytų dokumentų išdavimu, galiojimu ir naudojimu; ji nustato jų formą;

c) Mokslinio tyrimo grupės nuomones Komisija perduoda Komitetui.

ii) fitosanitarinių sertifikatų naudojimu; ir

- iii) jei reikia, egzempliorių ženklavimo tvarkos nustatymu, kad būtų lengviau juos identifikuoti ir užtikrinti nuostatų vykdymą;
- 2) tvirtina 4 straipsnio 6 ir 7 dalių, 5 straipsnio 5 dalies ir 7 dalies b punkto, 7 straipsnio 1 dalies c punkto, 2 dalies c punkto ir 3 dalies, 8 straipsnio 4 dalies, 9 straipsnio 6 dalies, 11 straipsnio 5 dalies, 15 straipsnio 4 dalies a ir c punktų bei 5 dalies ir 21 straipsnio 3 dalies nuostatas;
- 3) iš dalies keičia A–D priedus, tačiau nedaro dalinių pakeitimų A priede, jei jų nesąlygoja Konvencijos šalių konferencijos sprendimai;
- 4) jei reikia, tvirtina papildomas priemones, skirtas įgyvendinti Konvencijos šalių konferencijos rezoliucijas, Konvencijos nuolatinio komiteto sprendimus arba rekomendacijas ir Konvencijos sekretoriato rekomendacijas.

20 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Kiekviena valstybė narė praneša Komisijai ir Konvencijos sekretoriatui apie nuostatas, kurias ji priima būtent dėl šio reglamento įgyvendinimo, ir apie visus taikomus teisinius instrumentus bei priemones, kurių imtasi siekiant jį įgyvendinti ir vykdyti.

Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1996 m. gruodžio 9 d.

21 straipsnis

1. Reglamentas (EEB) Nr. 3626/82 panaikinamas.
2. Kol bus patvirtintos 19 straipsnio 1 ir 2 dalyje nurodytos priemonės, valstybės narės gali išlaikyti arba toliau taikyti priemones, patvirtintas vadovaujantis Reglamentu (EEB) Nr. 3626/82 ir 1983 m. lapkričio 28 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 3418/83, nustatančiu nuostatas dėl vienodo dokumentų, reikalingų Bendrijoje įgyvendinant Nykstančių laukinių faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją ⁽¹⁾, išdavimo ir naudojimo.
3. Likus dviem mėnesiams iki šio reglamento įgyvendinimo, Komisija, pasikonsultavusi su Mokslinio tyrimo grupe, 18 straipsnyje nustatyta tvarka:
 - a) turi įsitikinti, kad nėra pagrindo apriboti Reglamento (EEB) Nr. 3626/82 C1 priede išvardytų rūšių, neįtrauktų į šio reglamento A priedą, egzempliorių įvežimą į Bendriją;
 - b) priima reglamentą, iš dalies pakeičiantį D priedą, pateikdama jame 3 straipsnio 4 dalies a punkto kriterijus atitinkančių rūšių reprezentatyvųjų sąrašą.

22 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 1997 m. birželio 1 d.

12, 13 straipsniai, 14 straipsnio 3 dalis, 16, 17, 18, 19 straipsniai ir 21 straipsnio 3 dalis taikomos nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. HOWLIN

⁽¹⁾ OL L 344, 1983 12 7, p. 1.

PRIEDAS

Pastabos prie A, B, C ir D priedų paaiškinimų

Žr. Komisijos direktyvą (EB) Nr. 1497/2003, OL L 215, 2003 8 17, p. 3–84.
